

6. Τα επαναστατικά κινήματα των ετών 1820 1821 στην Ευρώπη

Α. ΠΟΛΙΤΙΚΕΣ ΔΙΕΚΔΙΚΗΣΕΙΣ

ΑΙΤΗΜΑΤΑ ΣΕ ΠΟΛΙΤΙΚΟ ΕΠΙΠΕΔΟ:

- ΠΑΡΑΧΩΡΗΣΗ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ
 - ΘΕΣΠΙΣΗ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΩΝ ΘΕΣΜΩΝ
 - ΑΝΑΓΝΩΡΙΣΗ ΑΤΟΜΙΚΩΝ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΚΩΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ
- Μετά το συνέδριο της Βιέννης 1815 διαμορφώθηκαν τρία κύρια πολιτικά ρεύματα.
- Α) Οι ΜΕΤΡΙΟΠΑΘΕΙΣ ΦΙΛΕΛΕΥΘΕΡΟΙ ήταν κυρίως μεγαλοαστοί και φιλελευθεροί ευγενείς.
 - αποδέχονταν το πολίτευμα της συνταγματικής μοναρχίας.
 - αναγνώριζαν εκλογικό δικαίωμα σε όσους είχαν περιουσία.
 - Β) Οι ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΕΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΟΙ αποτελούνταν από μικροαστούς και διανοούμενους.
 - τάσσονταν υπέρ της αβασίλευτης δημοκρατίας.
 - επιθυμούσαν εκλογικό δικαίωμα για όλους . - *προβλεπία δίδωται τοις νηπιών ομοίαν.*
 - Γ) Οι ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΕΣ ήταν διανοούμενοι κατά βάση και κάποιοι εργάτες
 - επεδίωκαν την οικονομική και κοινωνική ισότητα αδιακρίτως.

Β. ΕΘΝΙΚΕΣ ΔΙΕΚΔΙΚΗΣΕΙΣ ΚΑΙ Η ΑΡΧΗ ΤΩΝ ΕΘΝΟΤΗΤΩΝ.

1. το 1815 στην Ευρώπη υπήρχαν κράτη που απαρτίζονταν από πολλές εθνότητες. Η Αυστρία περιλάμβανε Αυστριακούς, Πολωνούς, Τσέχους, Σλοβάκους, Ιταλούς, Ούγγρους κ.α
2. οι πληθυσμοί όμως που είχαν συνείδηση ότι ανήκαν σε ένα έθνος επεδίωκαν να δημιουργήσουν ένα δικό τους κράτος, ένα κράτος- έθνος. Αυτό λέγεται αρχή των εθνοτήτων
3. Η ΑΡΧΗ ΤΩΝ ΕΘΝΟΤΗΤΩΝ ΠΗΓΑΣΕ:
 - από τη Γαλλική επανάσταση, που διακήρυττε ότι οι λαοί καθορίζουν τη μοίρα τους και ότι το έθνος είναι πηγή όλων των εξουσιών,
 - από την αντίδραση εναντίον των Γάλλων κατακτητών κατά τους Ναπολεόντιους πολέμους.
4. Η ΑΝΤΙΛΗΨΗ ΟΤΙ ΤΟ ΕΘΝΟΣ ΕΙΝΑΙ ΔΙΑΧΡΟΝΙΚΗ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑ ΒΑΣΙΣΤΗΚΕ:
 - στην Ιστορία : βιώθηκε ως ένα εξιδανικευμένο παρελθόν που χάνεται στα βάθη των αιώνων και πιστοποιεί την κοινή προέλευση.
 - στη γλώσσα (αναζητήθηκαν οι ρίζες της από φιλόλογους και γλωσσολόγους και διαδόθηκε από συγγραφείς)
 - στη θρησκεία (εκδηλώθηκε σε περιπτώσεις που ο κυρίαρχος ήταν αλλόθρησκος, όπως στην περίπτωση των Βαλκανίων όπου χριστιανοί ήταν υποταγμένοι στους Οθωμανούς)

ιστορικοί όροι – έννοιες

« ΚΑΘΕ ΕΘΝΟΣ ΕΝΑ ΚΡΑΤΟΣ » είναι η χαρακτηριστική φράση του Ιταλού εθνικιστή Ματσίνι. Η αρχή αυτή επικράτησε το 19^ο αι και αποτέλεσμά της

ήταν η δημιουργία πολλών κρατών εθνών.

ΜΕΓΑΛΟΑΣΤΟΙ – ΜΙΚΡΟΑΣΤΟΙ: οι όροι δηλώνουν πρωτίστως την οικονομική κατάσταση πληθυσμιακών ομάδων. Έτσι, μεγαλοαστοί ονομάζονται όσοι ανήκουν στα υψηλότερα στρώματα της αστικής τάξης (βιομήχανοι, εφοπλιστές, τραπεζίτες, χρηματιστές, μεγαλέμποροι). Οι μικροαστοί είναι μικροπαραγωγοί, μικρο-επιτηδευματίες, μικροβιοτέχνες.

Ερώτηση 1. Βιβλίου σελ 25.

Ο καρλσάιγ υποστηρίζει ότι την ιστορία διαμορφώνουν οι μεγάλες προσωπικότητες. Ο Άγγλος ιστορικός Τζακσον έγραψε πως αν θέλουμε να γράφουμε την Ευρωπαϊκή ιστορία του 19ου αι. δεν έχουμε παρά να ευνείσουμε στη βιογραφία 3 ανδρών: του Ναπολέοντα, του Μπίσμαρκ κι του Λένιν.

Θαύοσο όσα αναφερόμεθα στο συνέδριο της Βιέννης δεν επιβεβαιώνουν την αλήθεια αυτή. Οι λαοί καθοδηγούμενοι από φιλελεύθερους ανθρώπους ανέδρασαν ένα νέο στο καθεστώς των ισχυρών οργανώσεων αρχισι, σε μυστικές εταιρείες κι αργότερα πήραν τα δικά τους εθνικά κι κοινωνικά-πολιτικά δικαιώματα τους. Αυτό έγινε στην Ισπανία - Ιταλία - Ελλάδα.

Ερώτηση 2

